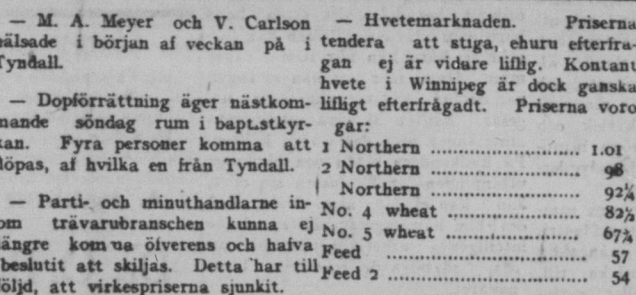

Församlingen har i dessa dagar firat minnet af sin 20-åriga tillvaro

jöttra- att det går genom luftro-
 Kap- hela deras längd, som säkert
 sven- katarrens säte. Innet fall
 resan de Catterhozne slagit fel,
 om öf- begagnata. Det behöf-
 lyck- liche, det har en stillande inv-
 dödar bacillerna o hatar j-
 en grund. Bruka endast C-
 i det- zone, den säkra boten. Två
 tänga- deras behandling 1.00; pro-
 gratis 25c.

jöttra- att det går genom luftro-
 Kap- hela deras längd, som säkert
 sven- katarrens säte. Innet fall
 resan de Catterhozne slagit fel,
 om öf- begagnata. Det behöf-
 lyck- liche, det har en stillande inv-
 dödar bacillerna o hatar j-
 en grund. Bruka endast C-
 i det- zone, den säkra boten. Två
 tänga- deras behandling 1.00; pro-
 gratis 25c.

om öf- leker, det har en stillande in-
 lyck- dödar bacillerna och botar i
 et en- grund. Bruka endast Ca-
 det- zone, den säkra boten. Två
 tånga- ders behandling \$1.00; pro-
 grade- 2ge.

MANNEN AF BÖRD

och
Quinnan af Folket.

Roman af Marie Sophie Schwartz

(Forts. från förra numret).

"Besynnerliga lek af ödet! Jag skulle ändå dö på Kungsborg," mumlade grevinnan. Hon låg en stund tyst, derefter kastade hon sig oroligt af och an på kudden, liksom något smärtamt upptagit hennes själ. Man kunde läsa i hennes aftårda ansigte, att någon pinsam tanke kvalde henne. Plötsligt yttrade hon:

"Doktorn tror således, att jag ännu ett par månader skall hålla ut att kämpa med lifvet?"

"Ja, det tror han, men han anser det omöjligt för er att få så mycket krafter, att ni kan företaga någon resa."

"Jag skall således hafva så mycket kvar af lifvet, att jag får se Helfrid gift med en man, som är henne värdig. — Sedan skall jag dö nöjd, ty jag medför då i gravnen vissheten, att hon innehar den ställning i lifvet, som hon bör hafva."

"En lysande ställning, der lyckan kommer att saknas! Icke är baronen en man för fröken Helfrid. Tror ni verkligen, att hon älskar honom?"

"Älskar! — Min fru, nämn icke för mig det ordet; det innebär ingenting annat än en tyglös nyck, hvilken, då den får beherraska sinnet, sprider olycka och vanära omkring sig."

"Tvärtom, det är jordens högsta goda. Ni, fru grevinnan, huru befinnansvärd är ni icke de ögonblick då ni öfverlemnar er åt kärleken till edra barn! Då först finner man att denna känsla är den enda, som aldrig förnekar sig. Det är en fläkt af himmelen i människans bröst. Också sade han, som predikade försöningens och kärlekens lära: 'Den der mycket älskat, honom skall också mycket förlåtet vara'. — Skulle vi då vilja förneka kärleken. Beträkta er dotters öga, då det ser på er, och säg, är det en känsla som förvillar sinnet, eller är det icke snarare en stråle från en högre värld, som blickar emot er?"

Grevinnan teg, men den nervösa darningen af underläppen utvisade, att hon icke var känslös för Stephanas ord. Denna återtog efter en stunds tystnad:

"Om vi litet oftare påminde oss kristendomens läror, så skulle vi förvånas att finna huru litet vi kristne förstå dem, och huru fullkomligt vi öfverläta oss känslor, som äro öfverförena med den lära, vi bekänna oss till. — Så t. ex. säger ju Prälsaren: 'Vi äro lika inför Gud, och vi skola älska hvarandra inbördes', och likväl hysa de, som stå högt i samhället, afund till de höga, förakt för de lägre. Detta är det sätt, hvarpå vi tillämpa vår kristendom i samhället och äfven enskildt; öfverallt återfinna vi en inneboende hatfullhet till hvarandra. Likväl borde vi med Kristi exempel för ögonen tänka, att hans ord böra bo i hjertat och ligga till grund för våra handlingar. Våra läppar bekänna honom, men våra hjertan förneka hans lära. Ack, grevinnas! Stephana fattade hennes hand, "äfven ni har förnekat försöningsläran, och likväl är i ert hjerta så mycken godhet. Ännu i lifvets afton tänker ni på ert dotters världsliga lycka, icke på hennes verkliga; och likväl är hon er så kär, att ni för henne vill offra ert lif, om ni kunde."

"Min fru," sade grevinnan med förmån röst, ehuru matt, "ni träder nu in på ett gebit, som en främling icke eger rätt att beträda."

"En främling, ja; men jag är ingen främling," sade Stephana med värma. "Vänd er icke ifrån mig, tänk icke att ni förringas eller förärmas af mig, derför att jag är utgången från folket, utan ihågkom blott, att ni och jag äro kristna, och inför dens tron, ni snart skall stå, äro vi likar! Kalla mig icke en främling! Jag är det icke. — Jag har älskat er, äfven då ni visade mig förakt, och mitt hjerta är icke främmande för er. Tro dock icke, att närmast mig er derför att ni var grevinnas; nej, min fördom emot adeln har varit lika stor som er mot oss barn af folket; och hade jag ej så varmt, så fast beslutat, att icke låta leda mig af mina färdomar, utan att, så vidt möjligt var, ställa mig Kristi lära till efterdöme, så hade kanske äfven jag i min republikanska entusiasm lätt fanatisera mig. Nu, grevinnas, lät mig vara vid er sjuksäng, icke såsom en främling, hvars deltagande ni fördrager, derför att ni icke kan undandraga er det, utan såsom en dotter, som älskar er." — Stephana såg att grevinnan lindrigt rynkade ögonbrynen, och derför tillade hon: "Ni vill det icke? Nåväl, jag skall ändå för er vara hvad jag alltid varit."

Dessa sista ord sades med ett så allvarligt uttryck af undergifvenhet, att grevinnan kände sig rörd deraf, i synnerhet när hon öfvertänkte alla de tusen försäkelser, alla de uppoftningar, Stephana ålagt sig, för att under dessa plågas dagar bistå henne, som behandlad Stephana med så mycket öfvermod. Grevinnan tryckte matt hennes hand och viskade:

"Ni tager mitt hjerta emot min vilja. Jag har hela mitt lif igenom lefvat för en idé, och ni gör mig nästan trolös emot den."

"Icke trolös," sade Stephana och kysste grevinnans fuktiga hand, "men jag skall älska er så uppriktigt, värda er så troget, bedja så varmt för er, att ni vid slutet af er lefnad skall glömma en idé, som förbittrar ert lif."

"Ni bedrager er, jag skall dö såsom jag lefvat, aristokrat af själ och hjerta. Det är icke den idé, jag lefvat för, som varit mitt lufs olycka, — var hon äldre eller yngre än greven?"

"Yngre."

utan snarare de idéer ni hyllar. Om ni visste, huru mycket ondt ofrälse gjort mig, skulle ni förstå, att jag aldrig kan upphöra att med övilja tänka på dem."

"Icke är det dessa, som gjort er ondt, utan ni dem," viskade Stephana.

Grevinnan fick åter en kort attack, ehuru helt lindrig. När den var öfver, sade Stephana: "Förlåt mig, som förlöder er att tala, då doktorn förbjudit det. — Vill ni ej, att jag läser högt för er; kanske ni sedan kan slumra."

"Ja, läs något, som kan göra mig lugn," svarade grevinnan.

Stephana tog en bok. Med hufvudet lutadt i handen, boken liggande i knä, läste Stephana om den kristliga anda, som bör genomgå vårt lif. Det var ord så milda, så hänförande och fulla af frid och försöning! Ehuru Stephana läst en timme, hade hon ej en enda gång vändt om bladet i boken. De kärleksfulla orden hade smugit sig in i den sjukas hjerta, så att de framlockade tårar, hvilka tyst runno. Det var som om de redan försonat henne med mången bitter tanke, ty då Stephana tystnade, låg grevinnan länge orörlig, liksom försänt i bön. Äfven Stephana satt med hopknäppta händer och försjunken i tankar.

"Hvem har skrivit de ord ni läste?" frågade grevinnan slutligen.

"Gud!" svarade Stephana med ett drömmande uttryck.

"Gud?"

Ja, han har ingifvit mig det. — Jag har icke läst. — Jag har talat ur mitt hjerta."

"Tack!" var allt hvad grevinnan sade. Det återstående af natten, som Stephana vakade, låg den sjuka stilla, kanske begrundande hvad hon hade hört.

"Det förefaller mig som en hel evighet, sedan jag såg er," sade Jacobo åt Helfrid följande dag, då han träffade henne i trädgården. "Jag har känt en tomhet inom mig hvarje gång jag måste lemna Kungsborg, utan att få se en skymt af er. I dag föresatte jag mig att icke resa härifrån, förr än jag fått tala vid er, och som ni ser, har jag äfven utfört min föresatt."

De hastiga slagen af Helfrids hjerta berövade henne förmågan att tala, men med en kraftig ansträngning af sin vilja lyckades hon betvinga sin rörelse och sade med tenligen stadig röst:

"Den omständigheten, att jag icke fått se er, har endast bidragit att göra denna tiden ännu sorgligare för mig."

"Och likväl har jag varit på Kungsborg hvarje dag."

"Jag vet det."

"Hvarför då icke bereda mig något enda ögonblick att få försäkra er om mitt deltagande, min vänskap?"

"Derför att hvarje stund varit upptagen vid min mors sjuksäng. — Ack! det har varit så ångestfullt att cupphörig frukta, att hon skulle gå bort. — Och sedan att se henne lida och veta att ingen bot finnes för hennes lidande."

"Det är förfärligt. Ni har blifvit mycket blek." Jacobo betraktade henne med deltagande.

"Hvad betyder det, om jag blott egde hoppet, att mamma skulle blifva frisk. Hon är nu så svag, att vi måste försöka äfven den utsigten, att genom ombyte af luft och vistande i varmare länder kunna se hennes helsa förbättras. Det är något outhärdligt pinsamt i den tanken, att hon förr eller senare måste dö i denna fruktansvärda sjukdom, hvilkens framsteg ingen förmår hämma."

"Men grevinnan är ju något bättre?"

"Ja, hon skall i dag försöka att ligga klädd på en soffa."

"Baron Skjöld väntas ju hit?"

"Ja," Helfrid rodade. Jacobo fattade hennes hand sågande:

"Och grevinnan ämnar åt honom skänka sin dotter?"

"Den tanken utgör en af hennes käraaste önsningar," svarade Helfrid lugnt.

"Utgör den äfven en af edra?" Jacobo ritade med sin käpp i sanden.

"Kan ni göra mig den frågan?" Helfrid såg upp till honom med en öppen blick.

"Ja, hvarför icke? — Man har sagt mig, att ni ämnar skänka baronen er hand, och detta bör jag väl icke antaga att ni gör, utan att hjertat följer med, i annat fall beginge ni en ganska oriktig handling."

"På hvad sätt? — Jag har aktning för baronen; jag hoppas att en dag kunna hysa verklig tillgifvenhet för honom, och jag uppfyller en af min mors innerligaste önsningar. — Hvad orätt ligger det då i mitt handlingsätt?"

"Det orätta ligger deruti, att ej ert hjerta följer med gäfvan af er hand. — Ni säger emot baronens kärlek, och ni ger honom..."

"Hela mitt lif."

"Med undantag af er kärlek."

"En dag skall jag äfven lyckas att älska honom."

"Men innan den dagen kommer, bör ni icke förena ert öde med hans. En dylik handling af er skulle..." Jacobo afbröt och tillade med sitt vänliga leende: "Men jag är ju alls icke berättigad att så tala med er; min tanke i detta ämne kan med skäl anses obehörig, och endast det lifliga och sanna intresse, jag hyser för er, kan urskulda min inblandning i en sak, som endast rör er..."

"Tala ut, jag ber."

"Och likväl skulle jag önska att ega rätt att tala ut hvad jag tänker."

"Den rättigheten eger ni mer än någon annan."

"Godt! Och ni skall icke finna er särad af hvad jag säger?"

tala icke din son att afstå ifrån hvad hans heder och samvete bjuda honom att göra. Tro mig,

"Nej, ty jag skall minnas att hvarje ord är dikteradt af deltagande."

"Och tillgifvenhet. Jag ämnade säga, att en dylik handling af er skulle helt och hållet förändra min tanke om er karakter."

"På hvad sätt?"

"Jag har gjort mig det begrepp om er, att ni vore för stolt för att nedlåta er till något osant. Handlade ni i öfverensstämmelse med en dylik karakter, om ni räckte er hand åt en man, som ni icke älskar, under det att..."

"Mitt hjerta tillhör en annan," inföll Helfrid med en hög rodnad.

"Alldeles. — Ett af de två, antingen har er böjelse för denne andre varit en öfvergående fantasi och öfvergått till baronen, eller och begär ni emot denne senare en svekfull och trolös handling, då ni utan kärlek blir hans maka. På en dylik grund bygges ingen lycka. I båda fallen motsvarar ni icke de begrepp, jag gjort mig om er."

"Ni är sträng, men jag vill bevisa er, att ni icke begått något misstag, då ni ansåg mig öfvermånen till hvarje sådan handling, eller då ni trodde att min karakter var sann. Den, vid hvilken mitt hjerta en gång fast sig, skall det äfven älska intill sin död. — Jag är för lugn att någonsin falla offer för en nyckfull fantasi. Jag flammar allger upp, men den eld, som bränner i mitt hjerta, helt tyst och obemärkt, skall brinna der så länge jag lefvat."

"Tack! Nu är ni sådan jag älskar att tänka mig er."

"Nu, då jag ämnar uppfylla min mors önskan och räcka baronen min hand, sker det derför, att jag dermed gör henne den största glädjen lifvet kan skänka samt förlufva hennes sista stunder. Jag ämnar icke tråda ljugande inför Guds ansigte och lofva bort min tro utan fullt föresats att hålla min ed. Jag tänker icke hyckla kärlek, utan jag tänker såsom maka göra allt för att fästa min tillgifvenhet vid den man, emot hvilken jag alltid skall söka att samvetsgrant uppfylla mina pligter. Medvetandet, att genom denna förenig hafva försonat sin mor med de sorger och lidanden, hon haft, skall göra mig stark och ingifva mig krafter att vara en värdig maka."

Under det de samtalade hade Helfrid och Jacobo sagt sig på en bänk.

"Allt hvad ni sagt, är sofismer, klädd i vackra ord, och utgör tyvärr de vanliga åsigtarna, hvarmed man söker förvilla förstånd och känsla."

"Detta påstående tål en närmare förklaring."

"Och jag skall äfven ge er den; men först måste ni svara mig upprigtigt anser ni er kunna blifva lycklig med baronen?"

"Det är något man knappast kan göra anspråk på här i lifvet; men jag hoppas att icke blifva olycklig, och det är ju allt hvad vi ega rätt att af verkligheten begära."

Jacob såg på henne med ett uttryck af deltagande då han sade:

"Ni har om lifvet en ganska sorglig åsigt, för att icke säga en fullkomligt falsk. ert svar bevisar emellertid, att ni icke hoppas på någon lycka, ehuru ni gör en blind för den olycka ni frivilligt går att öfverlemnas er åt. Likväl borde i en ung flickas hjerta finnas något, som sade henne, att ett äktenskap utan kärlek är mer än olyckligt; det är ett vidrigt, men vanan att betrakta det såsom en materiell affär, icke såsom en moralisk förenig af tvänne själar, har gjort, att man förgåtit denna naturliga finförmåga. Har ni någonsin tänkt er in i Guds åsigt, då han stiftade äktenskapet? Nej, ni har, såsom alla andra unga flickor, ifrån ert tidigare barn-dom hört, att ni en dag skulle gifva er, att ni till man bör hafva en karl, hvars förmögenhet och samhällsställning är sådan, att den anstår er och öfverensstämmer med de anspråk, edra föräldrar hafva på sin blifvande maka. Att en dylik förenig bör grunda sig på ömsesidig aktning, det har ni äfven hört, men ordet kärlek har man aldrig uttalat af fruktan att göra er romanesk. Icke heller har man någonsin gjort er klart, hvarpå er aktning för den blifvande mannen bör hvilas. Man tager sällan något annat i betraktande än hans förmögenhet eller det anseende han i världens ögon eger. Huru han är till lynne och karakter, kommer icke i fråga. På sådana grunder knyts nutidens äktenskap. Kan man göra anspråk på att en dylik, af de yttligaste intressen stiftad förenig skall kunna bringa lycka, eller i sig innebära ett så heligt och innerligt föreningsband att frid och sällhet deraf kan uppblossa? — Nej, sådana makar liknar tvänne varelser, som med liknöd hänga bära ett ok, som de icke kunna afkasta, och sjelfva luften i det kärleksfattiga hemmet blir sådan, att den förtorkar hvarje föräldrande känsla och återverkar på det uppväxande släktet, hvilket i en dylik atmosfär måste lida brist på näring för de högre och ädlare känslornas harmoniska utveckling, och deraf kanske kommer den brist på moralisk lyftning, som utmärker vår tid." — Jacobo höll upp och såg tynfullt framför sig. "Så förvänder äro våra begrepp," återtog han, "att samma mor, som aldrig af fruktan att störa den jungfruliga friden i dotters själ, med henne talar om att hon har ett hjerta, hvilket en dag skall höja sin röst, öfverlemnas henne utan tvekan till den man, som bjuder henne guld och rang. Dervid tager man icke det ringaste flickans känslor i beräkning; och samma flicka som rodnar i ett sällskap, då man nämmer ordet kärlek, går med leende läppar och hjerta att blifva maka åt en i det hela för henne alldeles likgiltig karl. Medgif att det der, opartiskt taladt, har en slående likhet med det österländska bruket att köpa sig en slafvinnas!"

Helfrid skiftade färg.

"Och den unga flickan, som så der utan kärlek med kallt blod och beräkning blir en mans hustru, hon eger alldeles icke några högre begrepp om sin kvinnliga värdighet."

"Tvärtom, då först behöfver Kungsborg er, ty lorden återvänder med sin unga fru genast ef-

"Nu går ni för långt," inföll Helfrid med purprade kinder.

"Alldeles icke. Er egen känsla skall gifva mig rätt, om ni en gång allvarligt tänker på saken. Äktenskap bör aldrig knytas, om ej en helig varm, ren och djup kärlek förenat de personers hjertan, som skola blifva ett till hela sin varelse, dela sorger och fröjder och vandra ett helt lif tillsammans. Äro deras hjertan ej i en dylik harmonisk förenig sammangjutna, då är äktenskapet icke hvad det bör vara, och deraf kan aldrig uppstå någon lycka. Den man, till hvilken en kvinna öfverlemnar sig för ett helt lif, bör hon icke allenast högaktas, hon måste älska honom af hela sin själ, såsom vore han den bättre delen af hennes varelse; och den kvinna, vid hvilken en man förenar sitt öde, bör för honom vara kärare än hans eget lif: endast då skall äktenskapet blifva hvad det bör vara, en helig och oupplöslig förenig, der tvänne hjertan klappas med samma slag, och då skall äfven det uppväxande släktets utveckling blifva helt olika med hvad den nu är. Det innebär något lägt det sätt, hvarpå man nu behandlar äktenskapet. Det är ett förnedrande af alla de ädlare känslor Gud nedlagt i våra hjertan, och ni, som är uppfödd i förakt för allt lägt, som öfverlemnats er åt bördsfördomarna endast derför att ni trott er genom dem höjd öfver massans råa instinkter, och i arf fått en förädlad och upphöjd själ, ni står i begrepp att, lik en annan handelsvara, öfverläta er åt en man, som ni icke älskar, som ni kanske i djupet af ert hjerta känner, att ni aldrig skall älska, och med hvilken ni icke skall förmå att sammanlänka er själ så, att den blir ett med hans. — Medgif att jag har rätt, då jag påstår, att ni alldeles skulle förneka den karakter, jag ansett er ega, i fall ni så handlade."

Det var ett svårt ögonblick för Helfrid. Hon erkände, att han hade rätt i det hela, och det just i det ögonblick, han förödmjukade henne inför henne själf, och likväl var det ett något inom henne, som sade, att han förfärligt strängt bedömd hennes handling. Hon visste, att hon ledde af den innerligaste önskan, att göra modern lycklig och att bereda henne den enda glädje lifvet egde. Också svarade hon med nästan fast röst:

"Ni har kanske fullkomligt rätt i allt hvad ni säger, och jag skänker edra ord min odelade aktning; men det gifves likväl fall, då man, utan att ledas af beräkning, utan att sälja sig, såsom ni uttryckte er, kan knyta en äktenskaplig förenig, ehuru hjertat icke följer med gäfvan af handen, och då vi leidas af oegennyttiga känslor. I fortiden offrade man sitt lif åt gudarne för att rädda fosterland, föräldrar eller något kärt föremål ifrån olyckor och undergång; och vi läsa med rörelse om dessa offer. Nå väl, om en dotter opoffrar sin lycka för att dermed bereda sin mor en fröjd, ligger det icke deruti en lika ren känsla. Hon betalar ju derigenom sin skuld till den, som gaf henne lifvet, och mig synes att en sådan handling förtjänade, om ej aktning, åtminstone undseende."

"Undseende — ja, ty detta skänker ni ju äfven den mor, som i förtvålans ögonblick mördar sitt barn, men handlingen i och för sig är och blir oriktig. Ni talar om de offer, man i fortiden gjorde af heroism och ni jemför dem med det ni nu ämnar göra. Min fröken, de förutnämnda offren sträckte sig blott till ens eget lif och innefattade endast ett ögonblick af fysisk smärta. Om ni för er mors lycka offrade endast ert eget lif, då skulle jag beundra er och vara den förste att finna er stor i er sjelfförsakelse; men nu sätter ni på spel för en fantasi hos henne icke blott er egen framtid och lycka, utan gör det äfven med en annan människas. Huru samvetsgrant ni än må söka uppfylla edra pligter såsom maka, huru ni än må spela er roll såsom hustru, så skall ni ändå aldrig lyckas dölja bisten på kärlek, och er man skall snart finna, att han aldrig egt och aldrig skall ega ert hjerta. Hvad har ni då gjort? Svikt hans rättmätiga anspråk på lycka. För att bereda er mor ett ögonblick af flägfång glädja, har ni dömt denne man till ett kärlekstomt äktenskap vid er sida. Hvad blir då följden? Att han och ni måhända komma att prelatera denna vanliga, om jag så får säga förhatliga typ af makar, der hvar och en på sitt sätt söker i yttre förströelser glömma den misärklighet de gjort på huslig sällhet. Säg mig nu på ert samvete: uppväger verkligen den glädje ni bereder er mor, den olycka ni riskerar att draga öfver ert eget och er makes hufvud? Jag skulle ingenting säga, om ni dermed kunde rädda er mors lif eller undanröjda någon stor och förfärlig olycka för henne, med få ord, om hennes välfärd berodde på detta offer, men nu sker det för att smeka en af hennes svagheter, att tillfredsställa hennes stolthet och lugna henne för er ekonomiska ställning. — Jag har troligen ledsnat ut er med mina förnuftsgrunder, och kanske äfven förtörnat er, men jag har talat af upprigtigt hjerta, med ett fullkomligt oegennyttigt intresse för ert väl, och her er derför betrakta hvad jag sagt, såsom utgående från en vän som talar sanningsens enkla språk. Icke sant, ni har icke missföstått min åsigt?" Jacobo räckte Helfrid handen.

"Den kan icke af mig missförstås. Det enda jag erfar är en sann erkänsla för hvad ni sagt."

"Och ni skall tänka på mina ord, innan ni fattar ert beslut?"

"Ja, jag skall öfvertänka dem." Helfrid steg upp, och de ginga tiggande emot byggnaden.

"Det lär vara bjudning hos friherrinnan T. i dag. Skall ni dit?" frågade Helfrid.

"Ja, jag har lofvat att komma."

"Hon är ett i högsta grad älskvärdigt fruntimmer."

"Hon är obeskrifligt intagande. Jag har få gånger träffat en varelse, så sammansatt af idel eld och lågor som hon är."

"Ni har således äfven känt inflytande af hennes hänförelse till mig?"

"Ja, se er," sade han.

(Forts.)

Canadas Nordvest.

HOMESTEAD LAGEN

Alla sectioner med jemna nummer af Kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlarna eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection 160 acres, mer eller mindre.

Anmälan för tillträde.

Anmälan göres personligen på landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller till det respektiva lokala landkontoret erhålla rättighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af \$10.00 erläggas för för tillträde.

Homestead Skyldigheter.

Under den nuvarande homestead-lagen skall skyldigheterna fullbordas på följande sätt, nämligen: —

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

2) Om fadern (eller modern om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, uppfylles, fastskyldigheten under den tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller Certificat för utförandet af sådant patent attesterat af i den ordning, som föreskrives i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheten under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bostadsskyldigheten genom att vara bosatt upp nämnda farm.

"Grannskap" i det föregående menas antingen samma township eller ett dermed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vill tillgodogöra sig förmånerna af bestämmelserna 2, 3 och 4, måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jemte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadlagens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

En inlemmas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till "The Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttara patent.

Underrättelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigranterkontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjenstemännen kostnadsfria råd och upplysningar samt hjelp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och minerallagarne såväl som kronolanden i jernvägsbältet i British Columbia, erhållas på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller till någon Dominion Lands agent i Manitoba.

James Smart,

Vice Inrikesminister.

N. B. — Utom dessa frihemman, till hvilka ofvanskående förordning hänförs, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängliga för arrende eller köp från jernvägarna eller andra firmor.

ETT SPECIELT • FRITT TILLBUD.

Hvarje läsare af denna tidning som skänker ett brev till på sitt eget språk och adresserar det till:

Scandinavian Department,
Riley Medical Co., Elkhart, Ind.,
emottager fritt tillstånd:

1. En väcker bok med skriftligt afbildning af 100 gamla lands byggnader på omgifvet. Skrifven på ert eget språk. Också en af de följande böcker på engelska!

2. What's Wrong: En underbar "puzzle" bok, illustrerad.

3. What to Eat: Innehållande nya matrecept på Frukost, Lunch, Middag och Supper.

4. Character of Faces: Huru man kan läsa en egens och sina vänners karaktär i ansiktet. Många illustrationer.

5. The Story of Handed: Huru man kan läsa det förtidiga och kommande i handens linier. (Palmistry).

Gifva ej att skrifva namnet och adress: Scandinavian Department,
Riley Medical Company, Elkhart, Ind.

C. RASMUSSEN PUBL. CO.,
720-724 So

VETENSKAP OCH RELIGION.

På Folkets hus i Stockholm har man ofta hört de mest egendomliga "föreläsningar", och det är naturligtvis ej ovanligt att "föreläsaren" i de mest oförsonliga ordlag bryter staven över det bestående. Det tycks socialisterna om, och det kallas i våra dagar för att tänka. Den ytligaste agitatorn, den mest oförälsade skrällaren får en okritisk och fanatisk åhörarskara applåder.

Så uppträdde härom söndagen på Folkets hus en ung naturforskare och delgal arbetarman sinna åsikter om religionen. Åsikten var ateistisk, och valde händer klappade kraftigt bifall till dess förkunnelse. Märket S-e (prof. von Scheele) har med anledning af detta föredrag skrivit bl. a. följande, som tal att tänka på äfven här i Canada:

Att docenten Lidforss bryter staven över religionen, är psykologiskt lätt förklarligt. Han är ej den ende, som så bindes af sina naturvetenskapliga tankebanor, att kristendomen lika litet för honom är ett allvarligt problem, som t. ex. Darwinismen för så många, den där vant sig att tänka på de ortodoxa teologernas sätt. Sådan är nu en gång den mänskliga begränsningen, och det tjänar intet till att vare sig le eller gråta däröver, men mycket — att förstå det.

Kommer så en smula blängtyrighet i lynt till, en ungdomlig motvilja mot gamla auktoriteter, så är lätt den ateistiske agitatorn färdig.

Han menar sig främja arbetarnes lycka, när han berövar dem tron på de bestående livsvärdena, evighetstron, och det bör då ej ligga honom till last, att han säger andra hvad han anser sant. Kolportören har fri talan; hans antipod bör då och få det.

Men det är ett, som hans egen bildning och moral borde förbjuda honom: att vid sin ateistiska förkunnelse tala i vetenskapens namn.

Detta är ovetenskapligt i ordets strängaste bemärkelse.

Vetenskapen har icke löst de yttersta världsgåtorna, och naturvetenskapen kommer aldrig att göra det, helt enkelt därför att de ligger utanför dess problemställning.

Den moderna naturforskningen är ingen naturfilosofi, och kan ej blifva det utan att afsäga sig användandet af sina egna metoder. Den studerar fenomenens inbördes förhållande till hvarandra i tid och rum och söker därmed formulera allmänna lagar. Därvid använder den sig af föreställningar om atomer och molekyler såsom arbets-hypoteser, men tar dessa fiktionser ej för verkliga. Därtill frestas endast den, som har en bristfällig skolning i den vetenskapliga metodik. Den kunskapssteoretiskt bildade naturforskaren vet, att hans empiriska vetenskap handlar om naturförloppens lagar, men uttalar hvarje fråga om hvilka de väsas äro, som af dem normeras.

Det har sagts, att en modern naturforskare "ej har något brul för den hypotes, som teologerna kalla Gud". Och detta är fullkomligt riktigt och så som det bör vara. Den "hypotesen" har intet att göra i hans disciplin: den är nämligen svar på en annan fråga! Religionen är en hjärtefråga, ej en förståndfråga. Den angiver vår livsinställning, bestämmer vår uppkatning af livets slutliga värde. Religionen sätter ändamål. Vetenskapen däremot frågar: hvar för? — söker orsaker.

Lifvet kan och bör betraktas från dessa synpunkter, men synpunkterna få ej förblandas. Den betydelse, som åtskilligt godt folk i nutiden tillknyter naturvetenskapen för livsokändhetens bildande, är endast ett nytt uttryck för människans lagar att fly till yttre auktoriteter. För flydde de med sina sorger till kyrkan och ville låta biktens åtaga sig deras samvetens börd. Nu vänder man i stället till naturvetenskapen och söker af dess ämnessvener erhålla absolution.

Lika dåraktigt det ens, som det andra. Om livets mål och värde kunna vi icke få svaringen till skänks hvarken af den ene eller den andre. Vid dessa lifsfrågor gäller det ett personligt val, en akt af livsbestämmande, som inget annat kan tillfå i vårt ställe.

Det är det, som gör lifvet det som det är.

LITERÄR POLAR-EXPEDITION.

Den af den danske skriftställaren L. Mylius-Erichsen ledde, för kort tid sedan till Köpenhamn återkomna expeditionen hade haft till uppgift att utforska de i nordligaste Grönland boende, ännu hemiska eskimöernas språk, seder och bruk, och att taga vara på de seder och sagor, som muntligen hos dem överlemnats från släkte till släkte.

I detta fall kan man med skäl tala om en "räddning ur glömska". Grönland är, såsom bekant, en dansk koloni och dess invånare utgöras af ungefär 300 europeer och 11,000 infödda eskimöer. De i södra delen af landet boende eskimöerna, hvilka lifva i beröring med europeerna och äfven till stor del äro omvända till kristendomen, hafva bortlagt många af sina gamla seder och bruk, detta icke alltid till sin fördel. Samma öfverlevnad detta polarfolks "literära" skatter. Genom resande, som förr besökt Grönland, var det för längesedan bekant, att befolkningen, som bebod denna kustrikt stöter inlandsmän, icke endast äro begäfvade på förståndets vägar, utan äfven besitta kända och fantasier och att många af dem hafva poetiska anlag.

Expeditionen, som afgick från Köpenhamn till Grönland den 1 juni 1902, har därstädes, oberäknadt annat material, samladt omkring 1000 sagor, af dels allvarligt, dels humoristiskt innehåll. Sådana sagor berättade eskimöerna för hvarandra under de långa vinterkvällarna. Hvar och en ända med orden: "Nu är sagan slut och vintern åter så mycket kortare".

FÖR STYFTHET I NACKEN. Eller ömhet i musklerna i ryggen eller sidorna, kan ni icke få någon hjälp från så goda som Nervine, det kraftigaste liniment, som tillverkas. "Min nacke var så styf, att jag ej kunde vrida den en fjärdedels tum", skriver Fred T. Baldwin i Portsmouth: "Jag hade guidit in i den med Nervine några gånger och all ömhet och styfhet försvann. Jag känner icke till något annat liniment, som man kan lita på som på Nervine; det är utmärkt för förkylning, lamhet, och oöfvertriffligt för kramp och inre plågor." Försök Nervine själv. Pris 25c.

En sann vägledare. "Warren, Pa., den 30de april 1904. Dr. Peter Fahrney, Chicago, Ill. Det vore önskvärdt för mig att omfå ett litet exemplar af Eder medicin, Dr. Peter's Kuriko, har gjort för oss. Näst Gud tackar jag Eder för den hälsobringande medicin Ni tillverkar. Den har sparat mig en massa penningar. Ungefär tre år sedan började jag begagna Eder Kuriko, och sedan dess har jag ej behövt betala doktorsräkningar. Jag är glad, att jag kom att läsa "Vägledaren". Efter jag genomläst den, sände jag efter ett dusin flaskor Kuriko, som fullständigt botade mig. Jag är nu frisk, och har en god aptit. Med största högaaktning, John Erickson, 123 Canton Str." Tusentals hafva återunnit sin hälsa vid begagnandet af Dr. Peter's Kuriko. Den kan ej erhållas på apotek, utan endast genom lokala agenter, eller direkt från fabrikanter, Dr. Peter Fahrney, 112-114 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

VED uppkopas vagnslaster till högsta gallande priser. Tillskrif OLE SIMONSON, 116 Charley st.

Den McLEAN & RICHARDS 630 MAIN ST.

W. W. Galt, Legem. Telephone 235

VED uppkopas vagnslaster till högsta gallande priser. Tillskrif OLE SIMONSON, 116 Charley st.

Den McLEAN & RICHARDS 630 MAIN ST.

W. W. Galt, Legem. Telephone 235

VED uppkopas vagnslaster till högsta gallande priser. Tillskrif OLE SIMONSON, 116 Charley st.

Den McLEAN & RICHARDS 630 MAIN ST.

W. W. Galt, Legem. Telephone 235

VED uppkopas vagnslaster till högsta gallande priser. Tillskrif OLE SIMONSON, 116 Charley st.

Den McLEAN & RICHARDS 630 MAIN ST.

W. W. Galt, Legem. Telephone 235

VED uppkopas vagnslaster till högsta gallande priser. Tillskrif OLE SIMONSON, 116 Charley st.

ALBERTAANNONSER.

Svenskt Handelshus

Vi tillhandahåller ett stort urval af JÄRNVAROR af alla slag. STÅNGSÄLTÄR KAMINER, SPISLAR, MALARE FÄRGER och Ulfur af olika slag, samt SKJUTVAPEN. Kret, Hagel och Patroner.

Ett välsorterat lager af GROCERIER, Fisk, Ansojvie och Norak Sill, m. m. m. allt till dagens lägsta pris. Vi ha ännu kvar ett stort lager af MÖBLER, hvilka vi sälja till läsköppis, till de äro utsålda.

Kom in och bli öfvertygad. Telephone 3.

J.B. ANDERSON & CO EAST RAILWAY ST. - WETASKIWIN, ALTA.

OTTOSEN & SEALUND WETA-KIWIN, ALTA

Skandinaver!

I Wetaskiwin och omnejd. SE HIT!

Det vill betala sig för eder att boka vår buik, då ni kommer till staden. Vi hafva ett utmärkt stort lager af manufakturvaror, färdigytta kläder, skor, palävaror, m. m. Darjämte hafva vi ett fullt lager af grocerier så att pordinsvaror o. s. v.

The Horse Shoe Store, OTTOSEN & SEALUND.

Telefon 62. Railway St. East

OBSERVERA

Om Ni behöfver Svenska varor såsom:

LUTER, ANJOVIS, NORRIS FETTL, BRUNA SÖR, T. H.

Jag har också ett helt lager af SVENSKA VÄFFELJÄRN, samt SVENSK SNUS, och KLÄDEPERSKIDAR af alla slag, desutom JÄRNVAROR.

För vidare, så kom in hos mig, innan Ni går till staden. så fäns det hos mig till billigt pris.

A.N.Stinson, Burnt Lake, Alta

JOIN THE CANADIAN PREFERENCE LEAGUE

100,000 MEMBERS WANTED

THE object of the League is to educate Canadians how best to apply the Canadian Preference sentiment. Members of the League are expected, when making purchases, to give preference to the products of Canada and to all articles of Canadian manufacture, when the quality is equal and the cost not in excess of that of similar foreign products or manufactured articles. Each member is also expected to give preference to Canadian labor and to this country's educational and financial institutions. A monthly journal will be published in the interests of the League and mailed to each member. The annual membership fee and subscription for one year is "CANADA FIRST", the journal of The Canadian Preference League.

OUT THIS OUT, SIGN, AND SEND TO THE SECRETARY, THE CANADIAN PREFERENCE LEAGUE, Room 50, Home Life Building, Toronto. Please enroll my name as a member of the Canadian Preference League. Enclosed is \$1.00, my membership fee and subscription for one year to "CANADA FIRST", the journal of The Canadian Preference League.

(Name) Mr., Mrs., Miss

P.O. Address

Date

Dr. J. W. Dixon

Läkare och Kirurger. Föreläsningar måste arrangeras för i tid.

Kontor: Walker's Apotek WETASKIWIN, ALTA.

F. Urquhart

SKRÄDDARE. Wetaskiwin, — Alta. FASON, ARBETE och VARA garanteras. Reparations arbeten utföras med stor skynd samhet.

Under eder vistelse i staden, är Walldorf Hotel den rätta platsen att stanna på. Första klass inredning. Moderata priser.

Idem Kleck, 111, 112, 113

För Reparering af Klockor och Smycken, så fört till R. A. Jacobson

den Skandinaviska Urmakaren och Juveleraren. Ett stort urval af Urmakare och Juveler till alla slag. Parti och minuter till låga priser.

Wetaskiwin, — Alta.

Svensk Urmakare. Reparationer af alla sorters Urmakare och Juveler till alla slag. Parti och minuter till låga priser.

Wetaskiwin, — Alta.

Wetaskiwin, — Alta.

Wetaskiwin, — Alta.

THE

Till Farmare och Settlares!

Vi hafva nu till salu, från och med detta till våra, omkring 30000 acres FARMLAND af den bästa beskaffenhet, beläget i Townships 14 och 15, Range 8 East, norr om Beausejour och öster om Broken Head River, till ett pris, varierad mellan 7 och 8 dollar, enligt läget.

Som ofvannämnda Bolaget äro utvalda trustee för ägarne, kommer vi endast att handla med verkliga settlare, och agenter behöfva ej anmäla sig.

Betalningsvillkoren äro mycket löfta.

Detta är ett enastående tillfälle att få ett god land i Manitoba så nära Winnipeg, så låt ej detta tillfälle gå Eder ur händerna, förrän Ni skaffat Eder alla upplysningar.

För närmare underrättelser tillskrif

WM. HARVEY

MANAGING DIRECTOR

The Standard Trusts Co.

Cor. Portage Ave och Fort Street, Winnipeg

Lektyr

till salu på Canada kontor, 259 Fountain st. et.

Irma, af Jenny B. u. 0.50

Bliden och Vindvänder, 2 d. 0.65

Blind munnen och nummen 0.25

Sigge af Alf, 2 d. 0.25

Räddande en gel och döden 0.2

Ang, M. S. Se. 2 d. 0.2

Ba stugan 0.20

Hiltebrunnen från Smoensk 0.25

Guds vägar äro underbara 0.50

Svenska sånger af Sv. Stahl 0.50

100 Toner i Engelsk. No. 4 0.75

Engelsk, händelse 0.75

Ökänd 6c. är på 3-4 s. 0.75

och i olika från 25 till 75 c.

Svenska sångboken, en samling populära sånger 0.50

Lars Rindö's populära sånger o. s. v. 0.50

L. Se. Maj 0.50

Butter-Jo 0.50

John B. de 0.50

Kampen för en bud 0.50

Sven G. Galt 0.50

B. de 0.50

New York my 0.50

A. f. v. 0.50

Sing a. s. 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

G. de 0.50

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

SAVOY HOTELL

624 W. 8th Main Street, WINNIPEG.

TAXA: \$1.00 PER DAG, M. ALTIDER 25 c. J. H. POLIS, ägare.

